ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Η εντατική χρήση αγροχημικών, οι ανταγωνιστικές προς τη βιοποικιλότητα γεωργικές πρακτικές, η εξάντληση των υδάτινων πόρων, θα μπορούσαν πλέον να μην αποτελούν απαραίτητες συνέπειες της γεωργικής δραστηριότητας.

Η Ε.Ε. έχει διαμορφώσει την τελευταία δεκαετία και συνεχώς εμπλουτίζει ένα πλαίσιο κανόνων και επιδοματικών μέτρων, που αναδεικνύουν σε δεσπόζουσα πολιτική της τη φιλική προς το περιβάλλον γεωργία. Αυτό είναι απολύτως συμβατό με την κρισιμότητα των παγκόσμιων περιβαλλοντικών προβλημάτων, καθώς και την καθοριστική αλληλεπίδραση περιβάλλοντος και γεωργίας.

Η πολιτική προσέγγιση που ακολουθεί η Ε.Ε. είναι ιδιαίτερα καινοτόμος, καθώς επιτυγχάνει έναν άριστο συνδυασμό ισόρροπης στήριξης του γεωργικού εισοδήματος και της προστασίας του περιβάλλοντος. Από τα πρώτα σχετικά κείμενα της Ε.Ε., ο Ευρωπαίος γεωργός αναβαθμίστηκε σε «φύλακα της υπαίθρου». Η προστασία του περιβάλλοντος δεν θα ήταν πλέον μόνο μια υποχρέωση, αλλά και μια αμειβόμενη εργασία του Ευρωπαίου γεωργού και αγρότη. Ηδη από το 1992, στον πρώτο σχετικό Ευρωπαϊκό Κανονισμό (2078/92) αναφέρεται: «Οι γεωργοί που δεσμεύονται να υιοθετήσουν φιλικές προς το περιβάλλον γεωργικές πρακτικές λαμβάνουν ως αντάλλαγμα ενισχύσεις. Παραδείγματα γεωργοπεριβαλλοντικών δράσεων που ενισχύονται είναι:

- Ευνοϊκή για το περιβάλλον εκτατικοποίηση καλλιεργειών·
- Διαχείριση συστημάτων βοσκής χαμηλής έντασης·
- Βιολογική γεωργία·
- Διατήρηση τοπίων και ιστορικών χαρακτηριστικών, όπως οι φράχτες, οι τάφροι και τα δάση·
- Διατήρηση ενδιαιτημάτων υψηλής αξίας και της συναφούς βιοποικιλότητας».

ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΧΡΙΜΑΝΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΠΡΩΗΝ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΝΩΣΗΣ ΝΕΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Είναι προφανές πως είχε πλέον θεσμοθετηθεί μια γεωργική πολιτική από την οποία η ελληνική γεωργία θα μπορούσε να ωφεληθεί τα μέγιστα και για πολλαπλούς σκοπούς. Η εντατική χρήση αγροχημικών, οι ανταγωνιστικές προς τη βιοποικιλότητα γεωργικές πρακτικές, η εξάντληση των υδάτινων πόρων, θα μπορούσαν πλέον να μην αποτελούν απαραίτητες συνέπειες της γεωργικής δραστηριότητας.

ΒΙΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ

Βιολογική γεωργία και κτηνοτροφία, προστασία του τοπίου, της αγροτικής παράδοσης και του φυσικού περιβάλλοντος, ήταν πλέον σαφείς και αδρά επιδοτούμενες ευρωπαϊκές πολιτικές, που ανέμεναν τις εθνικές αρχές να τις υιοθετήσουν και να τις ενσωματώσουν στις εθνικές τους πολιτικές.

Στα επόμενα στάδια, συμπληρωματικές οδηγίες αλλά και μέτρα στήριξης από την Ε.Ε. περιέλαβαν στο ευρωπαϊκό σχέδιο κάθε πτυχή της αγροτικής δραστηριότητας που επηρεάζει το περιβάλλον. Οι οδηγίες για τη νιτρορύπανση, τα νερά, τα δάση και τη χρήση φυτοπροστατευτικών προϊόντων, όχι μόνο έθεταν κανόνες, αλλά προσέφεραν και πόρους στην ελληνική ύπαιθρο. Σε αυτά μπορεί να προστεθεί ένα πλήθος από επιδοτούμενες δράσεις έρευνας, κατάρτισης και ευαισθητοποίησης, και να προκύψει μια πολιτική που πιθανόν τόσο ολοκληρωμένη δεν έχει γίνει ποτέ πριν στα ευρωπαϊκά χρονικά.

Η χρήση των αγροχημικών ήταν και εξακολουθεί να είναι ανεξέλεγκτη, καθώς οποιοσδήποτε μπορεί να τα αγοράζει και να τα εφαρμόζει, χωρίς καμία εκπαίδευση και πιστοποίηση. Οι αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον (για να μην αναφερθούμε στην ασφάλεια των προϊόντων) είναι προφανείς. Και αν ακόμη υποθέσουμε ότι αυτό σε ένα βαθμό μπορεί να ελεγχθεί, καθώς η νέα γενιά πιο ενημερωμένων γεωργών μπαίνει στο πεδίο, τι μπορούμε να πούμε για τη διαχείριση των υδάτινων πόρων;

Χωρίς κανόνες, χωρίς αρχές, χωρίς σχέδιο, η χώρα αφυδατώθηκε. Τα «συναρμόδια» υπουργεία ακόμη μελετούν. Η ελληνική ύπαιθρος πέθανε από δίψα και κείτεται ολόγυρα νεκρή ως «μούμια», από τη χρόνια χρήση αγροχημικών.

Η Ειδική έκδοση **ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ & ΑΝΑΠΤΥΞΗ** e-mail: **perivallon@pegasus.gr**
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, **ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΥΛΗΣ:** ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΜΠΟΤΗΣ, **Art director:** ΛΙΑ ΡΑΝΙΟΥ